

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
РеВ2 3978/2022
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Орел, адвокат из ..., против туженог Центра за социјални рад Апатин, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2055/22 од 18.05.2022. године, у седници одржаној 30.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА се као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2055/22 од 18.05.2022. године.

Образложење

Пресудом због пропуштања Основног суда у Сомбору П1 485/21 од 10.11.2021. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да исплати тужиоцу на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, за период април 2018. – јул 2020. године, износе од по 1.000,00 динара месечно, са законском затезном каматом од доспећа сваког појединачног месечног износа до исплате, као и да му накнади трошкове поступка у износу од 9.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2055/22 од 18.05.2022. године, одбачена је као недозвољена жалба тужиоца изјављена против првостепене пресуде због пропуштања.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих разлога из члана 404. и 407. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија дозвољена применом члана 420. став 3. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), којим је прописано да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује.

Испитујући побијану одлуку у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Побијаним решењем одбачена је као недозвољена жалба тужиоца изјављена против првостепене пресуде због пропуштања којом је усвојен у целости постављени тужбени захтев према траженој висини накнаде, са образложењем да је тужилац успео у спору и да зато нема правни интерес за изјављивање жалбе.

Према одредби члана 378. став 3. ЗПП, жалба је недозвољена, између осталог, и ако лице које је изјавило жалбу нема правни интерес за изјављивање жалбе.

Постојање правног интереса за изјављивање жалбе у сваком случају, па и у конкретном случају, подразумева постојање могућности да се по изјављеном правном леку донесе повољнија одлука за жалиоца од одлуке против које је изјављена жалба.

У конкретном случају, упоређујући садржину тужбеног захтева са садржином одлуке којом је исти усвојен, Врховни касациони суд је нашао да је захтев у целости усвојен онако како је тужилац определио висину предметних накнада, односно да му је судска заштита пружена онако како ју је тражио. Чињеница да је тужилац предложио извођење доказа вештачењем ради утврђивања висине припадајућих накнада трошкова за исхрану у току рада и за регрес за коришћење годишњег одмора, а да је првостепени суд без расправе и извођења предложеног доказа донео пресуду због пропуштања у ситуацији када су били испуњени сви законски услови за доношење такве пресуде, не утиче на правилност закључка другостепеног суда да тужилац нема правни интерес да побија одлуку о досуђеном износу тражене накнаде, јер иста није донета на његову штету.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, применом члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**